

Žižkovský zpravodaj

Červenec
Srpen
Září
3/2021

Zdarma

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

léto uteklo jako voda a již opět nastupuje podzimní čas. Vinohradníci se pilně připravují na vinobraní, aby naplnili své sklepy dobrým vinným mokem. Snad byl letošní rok pro úrodu dobrý a my společně, třeba na výstavě vín v březnu příštího roku, ochutnáme skvělý ročník 2021. Ale to je budoucnost a já bych se chtěl ohlédnout zpět na to, co se událo za poslední tři měsíce.

Z pohledu investic stojí za zmínku oprava spojovací komunikace mezi ulicemi U Školky a Na Jáрку. Oprava byla provedena s ohledem na její havarijní stav a s výhledem do dalších let. Byly zahájeny práce na optické síti, která nám do budoucna přinese stabilní a rychlé připojení k internetu. Veškeré informace, jak k samotnému vedení po ulicích, tak připojení je v rukou realizačního týmu firmy Internet4you. Očekáváme, že v nejbližších dnech bude nejnáročnější část, kterou je položení rozvodů po ulicích, dokončená a započne zapojení na novou, technicky nejnávýspěšnější, internetovou síť.

Měli jsme, a pořád ještě máme, připravený projekt demolice starého obecního úřadu, který jsme z důvodu tornáda pozastavili. Důvodem, proč

nezbořit budovu, bylo poskytnutí prostor pro uložení věcí pro obec, které byly postižené tímto živlem. U tornáda se chvilku pozastavím. To, co se stalo v obcích Hrušky, Moravská Nová Ves, Mikulčice, Lužice a v Hodoníně až na Pánov, byla neuvěřitelná katastrofa. Sám jsem vyjížděl s naší jednotkou hasičů večer do Mikulčic a musím říct, že jsem nic takového nikdy neviděl a doufám, že už ani nikdy nevidím. Moc si vážím našich hasičů, kteří strávili v postižených obcích mnoho dní a společně s ostatními dobrovolníky pomáhali. Solidarita občanů byla neuvěřitelná. Již ve čtvrtek večer se k jednotce hasičů připojili i naši spoluobčané „nečleni hasičů“ a vyjeli pomáhat od prvních okamžiků. Chtěl bych tady všem za to poděkovat. V obci byla spuštěna materiální sbírka, kterou jsme přes Křizový štáb města Břeclav dodali občanům postižených obcí. V pondělí 28. 6. 2021 se na našem obecním úřadě uskutečnilo společné jednání starostů mikroregionu Hodonínsko a Regionu Podluží a paní senátorky Hubáčkové za hodonínský okres, kde jsme se dohodli na koordinaci materiální a technické pomoci do obcí. Věděli jsme, že vlna dobrovolnictví se bude

postupně snižovat, a tak jsme chtěli být oporou pro naše kolegy. V rámci této platformy spojení obcí jsme se dohodli i na společném postupu v konání sbírek. Naše obec zastřešila veřejnou sbírku pokladničkami na jednotlivých obcích, které se do této aktivity chtěli zapojit. Tato sbírka ještě není u konce. Termín ukončení byl stanoven na 30. 9. 2021. Následně Vás budeme informovat, kolik se vybralo prostředků a jak s nimi bylo naloženo. Mimo tuto sbírku Zastupitelstvo obce Moravský Žižkov na zasedání, které se konalo dne 25. 6. 2021, uvolnilo z rozpočtu obce finanční dar pro postižené obce v souhrnné výši 200 tis. Kč. Nyní bych toto ohlédnutí za tornádem prozatím uzavřel. Věřím, že se podaří co nejvíce napravit běsnění živlu, který vzal mnohým střechu nad hlavou. Ještě dnes, tři měsíce po tornádu, je spousta obyvatel postižených obcí pod provizorní střechou. Závěrem bych znovu poděkoval všem, kteří jste pomohli materiálně, fyzicky či finančně. Jsem hrdý na to, že i v dnešní době se v celé naší společnosti našla neuvěřitelná solidarita.

Přeji vám mnoho zdraví a veselý vstup do podzimu roku 2021.

Mgr. Josef Osička, starosta obce

TJ MORAVSKÝ ŽIŽKOV

Opět po roce na náš fotbalový stadion zavítal Memoriál Františka Harašty.

(František Harašta byl dlouholetým funkcionářem Zbrojovky a FC Boby Brno a krátce i trenérem prvoligového mužstva mužů. Nejlepších výsledků ovšem dosáhl jako trenér mládeže a vyhledávač fotbalových talentů)

Spolu s Rakvicemi, Lednicí a Velkým Pavlovicemi jsme přivítali nejlepší fotbalové týmy mladšího dorostu U17. Je to vysoce prestižní fotbalová akce pořádaná Fotbalovou asociací ČR. Na tomto turnaji se setkávají nejlepší ligové týmy a je považován za neoficiální mistrovství republiky v dané kategorii.

V úterý 20. července, za krásného slunečného počasí, se naplno rozjela kvalifikační utkání ve skupinách. Celý podnik je o to atraktivnější, že se ho účastní i národní reprezentace ČR U16 a Výběr Bratislavského FS. Na našem hřišti se představila mužstva Bratislavského FS, AC Sparta Praha, SK Slávia Praha, SK Sigma Olomouc, FC Baník Ostrava a Reprezentace ČR U16.

Vítězem turnaje se stal Bratislavský FS.

Pořadí turnaje: 1. Bratislavský FZ / 2. SK Sigma Olomouc / 3. Reprezentace ČR U16 / 4. FC Viktoria Plzeň 5. FC Baník Ostrava / 6. FC Zbrojovka Brno / 7. SK Slávia Praha / 8. AC Sparta Praha

O ubytování a stravu mužstev se na výbornou postarali zaměstnanci Penzionu Maděříč.

Další zajímavou letní akcí bylo pořadatelství Dětského dne věnovaného dětem z obcí postižených tornádem. Poskytli jsme prostory a zázemí našeho sportovního areálu týmu pořadatelů pod vedením Růženky Vrtalové. Horké letní odpoledne plné soutěží a zábavy doplnili místní hasiči, kteří dětem vytvořili osvěžující pěnovou atrakci. Akce se zúčastnil také Fantomas, který dětem rozdával hračky, pomůcky do školy a sladkosti. Nechybělo skvělé občerstvení a také zmrzlina.

Ještě zmíním přípravný kemp fotbalové reprezentace ČR U19 pod vedením Davida Holoubka a Antonína Kinského, která ve dnech 31. května až 2. června využila naše fotbalové hřiště pro přípravu před mezinárodním dvojutkáním se Slovenskem, které naši reprezentanti vyhráli 4:0 a 3:1.

*Hezký sportovní podzim Vám přeje
Vladimír Veverka*

HODY 2021

Letošní rok se krojované hody konaly ve dnech 15. - 17. 8. 2021. Na Štěpána sice proběhlo tradiční volení stárků, ale stárci se bohužel ne zvolili, tak jsme hody pořádali společně jako chasa. Ty naše tradiční krojované hody byly letos vlastně spíše netradiční.

Neděle proběhla, tak jak ji známe, ale bez sóla stárci. Přijelo i několik přespolních z různých chas, tak se sólo zaplnilo krojovanými z okolních dědin.

V pondělí jsme očekávali déšť. S tím se pojily i obavy o uskutečnění zavádky venku na sóle. Hned na jejím začátku se začal zvedat vítr a začalo pršet. Proto byla nakonec zavádka přerušena a přesunuta do kulturního domu, kde se odehrál i zbytek hodovního pondělí.

Úterý probíhalo klasickým způso-

bem, i když vlastně taky ne. Neproběhlo sólo staří stárci, nečekalo se ani na příchod letošních stárků, u sóla ženy se rozdávaly jiné mašličky než tomuto sólu určené - takže to vlastně klasický úterý určitě nebylo, ale to by byla jinak nuda, že? :D Na sólo kaštánci se všichni krojovaní těšíme, možná víc, jak ty děti. Sólo se zaplní smíchem a tancem, a my holky už nemusíme řešit, aby nám někdy ten sklad na sukni nepřeskočil, že maminky a babičky.

Úterý večer se nese v duchu maškar. Tradiční nástup převlečených stárků se nekonal, ale proběhl nástup všech chlapců z chasy převlečených za berušky. A sklidili úspěch. V průběhu večera jsme měli možnost zhlédnout nástupy děvčat v chlapeckých krojích a dvě povedené scénky, jednu od našich chasníků na téma „Stardance“,

druhou od zastupitelstva obce na téma „Žižkovské olympijské hry“.

Sice to nebyly tradiční krojované hody, ale spíš trochu netradiční. I přesto jsme si jich zas moc užili a doufáme, že vy taky. Tímto bychom chtěli poděkovat obci za veškerou pomoc, polivačům, vinařům, mužákům atd., a děkujeme taky Vám všem, že na hody chodíte a tím podporujete tak krásnou tradici. V neposlední řadě patří poděkování všem maminkám, babičkám, tetičkám...co se starají o kroje - to taky není jenom tak, a trpělivě nás několikrát za rok do kroje oblékají. Děkujeme!

Věříme, že hody 2022 už stárky mít budou, a že vše proběhne tak, jak má. Veselo! Jo a abych nezapomněla...
...#dyckyžičkov

Chasa Moravský Žižkov

ZARÁŽÁNÍ HORY TENTOKRÁT TROCHU JINAK

První zářijovou sobotu jsme po takřka dvouleté vynucené „covidové“ přetržce, která přeshraničním stykům nepřála, přivítali v Moravském Žižkově opět naše kamarády a známé ze slovenské družební obce Žaškov.

Zavítali k nám na tradiční vinařskou slavnost zarážání hory. Celá návštěva se mohla uskutečnit díky projektu Pod jednou střechou, jehož hlavním cílem je zachovat a zatraktivnit kulturní dědictví obcí Žaškov a Moravský Žižkov. Ty budou prezentovány v objektu nově postaveného žaškovského obecního muzea, venkovské usedlosti „drevenice“, zachovávající stylově lidové architektonické prvky. V něm se budou formou stálé expozice prezentovat podoby tradiční kultury a historie obou obcí i výsledky jejich spolupráce.

Součástí zájezdu ze Žaškova proto byli tentokrát členky a členové žaškovského folklorního souboru Trn-

kári, kteří svou přítomností, slovenskými oravskými kroji a především svým vrozeným temperamentem přispěli k velmi živému veselému průběhu letošního zarážání hory.

Průvod místních vinařů, zástupců obce a hostů ze Slovenska se za zpěvu a hudebního doprovodu nezbytných žaškovských heligonek vydal nejprve alejí k vinohradům, kde byla hora zarážena na tradičním místě U lípy. Poté se průvod vydal zpět směrem k obci do vinařského areálu v Agrární, kde proběhlo čtení horenského práva a vztyčení tradiční májky. Poté už následovala beseda u cimbálu za hudebního doprovodu místní cimbalové muziky Modruša. Jako poděkování za pozvání ale došlo také na vystoupení žaškovských muzikantů a tanečníků a zlatým hřebem pak bylo improvizované společné hraní a zpívání obou spojených folklorních těles.

O vítané občerstvení se postaral malý košt vína, který přítomným zdarma poskytli žižkovští vinaři. Zábava trvala dlouho do noci a nebýt toho, že Žaškovští museli kvůli ubytovacím možnostem přejet na nocleh do Břeclavi, zpívalo a hrálo by se určitě až do rána.

Na druhý den jsme pro přátele ze Žaškova přichystali malý výlet po okolí, kdy se mohli seznámit s místní lidovou kulturou při návštěvě Slováké chalupy v Dolních Bojanovicích. A na závěr si mohli prohlédnout celou naši krásnou (pro ně nezvykle rovinatou) vinařskou krajinu při výstupu na rozhlednu Na Podluží.

Celý společně strávený víkend utekl jako voda a příští rok se chystá na oplátku návštěva v Žaškově, na tradiční oravské „fašanky“. Už se na ně těšíme.

*Mgr. Jaroslav Čech,
místostarosta obce*

ALBÁNIE 2021

Po roční pauze, kterou zapříčinil všudypřítomný koronavirus, jsme se opět mohli podívat za hranice naší matičky země. A tak neotálíme a jedeme. S výběrem země jsme měli jasno už dávno, bude to Albánie.

17. června odpoledne sedáme na motorky a vyrážíme směr Albánie. Dnešním cílem je jeden kemp v Srbsku vzdálený 582km od domova. Celá trasa vede po dálnici, a tak hltáme kilometry přes Slovensko, Maďarsko a část Srbska a po 7 hodinách na rozpálené dálnici jsme v cíli dnešního dne. Přijíždíme těsně před zavíračkou kempu, rychlá sprcha večere a hurá na kutě.

Další den ráno balíme věci a po snídani vyrážíme směrem na jih. Srbsko se nám moc nelíbí, a tak upalujeme, co to dá, jen ať jsme odtud pryč. Překračujeme hranice do Černé Hory po velice špatné cestě. Ona to vlastně není cesta, ale staveniště. Do toho začala bouřka a velký liják. Hromy se odráží od skal, kterými projíždíme. Mokří, špinaví a unavení hledáme ubytování přes booking a bereme první, co najdeme. Krásný nově postavený, dřevěný penzion s číšníkem, který je vášnivý motorkář stejně jako my, tak si rozumíme. Ráno znovu rutina ve formě balení motorky a odjezd. Zbytek Černé Hory projíždíme vcelku rychle a před námi se v malém údolí, kterým protéká řeka Vermosh, z ničeho nic objeví zavřená závora a za ní státní hranice a vstup do Albánie. Malý a velice milý albánský celník si od nás vybírá potřebné doklady a za pár minut se závora zvedne a my konečně vjíždíme do pro nás vysněné Albánie. Uděláme si rychlou fotku u značky „Welcome to Albania“ a jedeme dál.

Před námi se klikatí silnice SH20 označovanou za nejkrásnější silnici z celého Balkánu. Sedmdesát kilometrů nádherných zatáček, sen každého motorkáře. Zhruba v půlce cesty se zastavujeme v místní restauraci,

kde si objednáme kafe a dáme se do řeči s maníkem, který v obytnáku se ženou, dvěma dětmi a psem jsou na výletě po Balkáně. Po chvíli z něj vypadne, že jsou z Kyjova. Jak je ten svět malý. Předáváme si rady a typy na místa, která navštívit. Nakonec si vyměňujeme kontakty a valíme dál. Dnešní den se chceme okoupat v moři. A tak projíždíme městem Koplík přes Shkodër až do malého přímořského městečka Velipojë, kde se ubytováváme v maličkém, ale útulném EKO kempu. Hledáme plavky

a jdeme okusit albánské moře. Večer je takové teplo, že ani nestavíme stan a spíme pod širákem.

Druhý den je zase neskutečné vedro už od rána, a tak se nám do moto oblečení, na kterém jde poznat, že už jsme nějaký ten den na cestě, vůbec nechce. Přes veškerou nechuť se oblékáme a jedeme dál. V plánu máme navštívit hlavní město Albánie Tiranu. Město to není moc hezké, všude hodně odpadků a všudypřítomný chaos. Lidé tu jsou ale velice přátelští. Snad všichni nám mávají. Navštěvu-

jeme muzeum na okraji Tirany, které se nachází v bývalém protiatomovém podzemním krytu, kam se mělo uchýlit vedení Albánské strany práce i státních úřadů v případě vypuknutí jaderného konfliktu.

Po prohlídce muzea opouštíme Tiranu a jedeme dál na východ směrem k makedonským hranicím. Kousek za městem sjíždíme z asfaltu na šotolinovou rozestavěnou cestu. Albánie v posledních pár letech začala velice zlepšovat infrastrukturu a ve velkém se zde staví nové, široké asfaltové až skoro dálnice. Po pár kilometrech na šotolině najíždíme na nádherný, černý asfalt. Vypadá to, jakoby cestu dodělali teprve včera a tak si užíváme ten krásný kousek cesty, která za nedlouho opět končí, ale tentokrát úplně. Chlapík, který na konci hlídá závoru, nás posílá po velice úzké a kamenité objíždce. Nezbývá nám nic jiného, než se tou cestou vydat. Cesta je samý kámen a vymletý járek od vody, z kopce a zase do kopce, zatáčka za zatáčkou.

Na jednom rozcestí zastavujeme, a v tom se to stalo. Dojíždím Kubu s Romanem a najednou se mi na budících rozsvítí červená kontrolka! Okamžitě sahám po klíčku a vypínám motor. Podívám se pod motoru a vidím, jak odněkud z motoru teče olej. Nebo spíš dotéká. Seseďám z motoru a zjišťuji, že mám v olejové vaně díru o velikosti 50tikoruny. Co teď? Co

budu dělat? Jsme někde v albánských horách, tři hodiny jízdy od nejbližšího města. V místě, kde jsme zastavili, je malá louka a na ní nějaký děda pase kravku a oslíka. Rukama nohama se ho ptáme, jestli tam můžeme přespat. Říká, že jo. Sundáváme kufry a jdeme se věnovat mojí proražené vaně. Už je skoro večer, a tak toho necháváme a jdeme spát. Brzo ráno Kuba sedne na motoru a s poškozeným dílem se vydává na tříhodinovou cestu do města, kde nám snad někdo pomůže zavařit. Nám s Romanem nezbyvá nic jiného, než čekat. Den byl nekonečný, čas se vlekl neskutečně pomalu. Po sedmi hodinách slyšíme v dáli zvuk motoru. Kuba je tady i se zavařenou olejovou vanou. Hned se dáváme do práce, ať můžeme pokračovat dál. Po dvou hodinách máme hotovo, rychle balíme a jedeme opatrně dál. Poslouchám každé vrznutí a prasknutí. Nejsem si vůbec jistý. Motoru zdá se šlape jak hodinky, a tak projíždíme nádhernými albánskými horami až k jezeru Ohrid, které tvoří hranici mezi Makedonií a Albánií. Přijíždíme do úplně prázdného kempu, přímo na břehu jezera. Po dvou dnech strávených v horách se jdeme okoupat, navěčeřet a spát. Jsme opravdu unavení.

Ráno proběhne klasicky. Snídaně, balení a přesun dál. Před námi je dalších 300 kilometrů albánskými horami až do města Saranda, které leží přímo u moře. Opět si objednáme

apartmán a trávíme tu dva dny, protože toho máme celkem dost. Preme si naše ne příliš voňavé věci a užíváme si moře, prostě nabíráme síly. Z balkonu našeho apartmánu vidíme na nedaleký řecký ostrov Korfu.

Po dvou dnech odpočinku je zase čas se posunout o kousek dál. Lemujeme albánské pobřeží směrem na sever až do města Drač, které je zase u moře. Tam přijíždíme okolo páté hodiny odpoledne. Ubytováváme se v hotelu a jdeme na pláž. Je 24. 6., svátek má Jan, a proto zvu kluky na pivo. Sedíme na pláži, popijíme pivo a užíváme si teplo sluníčka. Po příchodu na hotel se dovídáme, že jižní Moravu zasáhlo tornádo. Domluvili jsme se, že druhý den ráno po snídani vyrazíme domů, abychom mohli co nejvíce pomoci lidem zasaženým tornádem. 25.6 v 9 hodin ráno sedíme na motorkách, jedeme co nejrychlejší a nejkratší cestou domů. V sedm večer překračujeme hranice do Chorvatska a v Dubrovniku najíždíme na dálnici, ze které sjíždíme až v Břeclavi. Je 26. 6 a my jsme po dvaceti pěti hodinové jízdě na motorce a 1450 km doma. Neskutečně unavení, ale šťastní, že jsou všichni naši nejbližší v pořádku.

Takhle jsme si konec našeho výletu určitě nepředstavovali, a tak nám nezbyvá nic jiného, než se do Albánie ještě jednou podívat.

J. Včelouch

MATEŘSKÁ ŠKOLA SLUNÍČKO

Podzim obarví všechny stromy do zlata, dozrávají poslední plody, rána se utápí v šedobílé mlze a ptáčci utichají. Otevřeme oči a sledujeme tu podzimní krásu s kamarády ve školce. Letos jsme jich na začátku září přivítali celkem 47. Protože vzděláváme i děti se speciálně vzdělávacími potřebami, máme sníženou kapacitu a jako každoročně zcela naplněnou. Nemohli jsme uspokojit ani všechny zájemce. Děti byly letos na začátku školního roku velmi statečné, slziček bylo pomálu, a tak vše proběhlo v klidu a pohodě. Pěkné počasí nám přálo, proto jsme často využívali naši zahradu k hrám a ostatním činnostem. Průlezky jsme opravili, vyměnili vadné díly, opatřili novým nátěrem, přikoupili houpačku a zahradní kuchyňku. Děti jsou spokojené, ve školce se jim líbí a to je pro nás nejdůležitější. Astronomické období podzimu je čas mezi podzimní rovnodenností a zimním slunovratem. U nás ve školce je to září, říjen, listopad a těmto měsícům věnujeme i první vzdělávací blok nového školního programu, který jsme nazvali „Od podzimu do léta“. Pracovali jsme na něm v období uzavření mateřské školy a od nového školního roku jej aplikujeme do výuky. Chceme se v něm více věnovat tradicím a zvyklostem, připomenout dětem významné dny a svátky, které nejenom v naší vesnici slavíme. Po del-

ší době jsme také měli divadelní představení, zhlédli jsme pohádku Maxipes Fík, kterou nám přijelo zahrát divadlo Špilberg. Dále chystáme pro podzimní období výstavu lucerniček, pouštění draků, připomenutí svátku sv. Václava, aktivity k vinobraní a cestu sv. Martina. Společně se těšíme na další zážitky a dobrodružství.

Také Vám, vážení spoluobčané přejeme krásné zážitky a vinohradníkům pěknou sklizeň.

Veselá Zdeňka

INFORMACE ZE ŠKOLY

Začal nový školní rok 2021/2022. Zahájili jsme slavnostně před školou, počasí nám přálo, vše vyšlo na jedničku. Přivítali jsme nové pracovníky, kteří k nám nastoupili, a to paní učitelka K. Bartošíková, která se vrátila po mateřské dovolené a sl. K. Maříková novým asistentem pedagoga. Do pololetí nám s výukou dějepisu pomůže p. I. Cabáková. Jinak zůstává pedagogický i provozní tým školy nezměněn. Jelikož stále trvají opatření v souvislosti s covidem, museli jsme také přizpůsobit práci školy těmto podmínkám. Některé akce jsme byli nuceni přesunout, nebo zrušit. Přesto se nám podařilo uskutečnit tradiční Dýňobraní, které sklidilo zaslouženou pozornost. Krásné výtvary ozdobily vchod do budovy školy. Sešel se také žákovský senát a domluvil se na akcích tohoto školního roku. Zástupci senátorů z loňska byli odměněni, jeli na výlet do Olympie Brno, kde zhlédli filmové představení. Vstupné jim uhradila škola. Do lavic zasedli poprvé naši nejmenší, prvňáčci a jsme rádi, že se jim u nás líbí. Zástupci žáků vyššího stupně nás reprezentovali na soutěži Den přírodních věd, která proběhla v ZOO Brno. Spojili tak teorii výuky s praxí v zajímavých prostorách zoo. Také osmáci zúročili své znalosti v Centru environmentální výchovy v Lednici. Plnily různé úkoly, které souvisely s přírodou a její ochranou. Zača-

la také výuka plavání 2. a 3. ročníku v Břeclavi. Děti by měly absolvovat celkem 10 výukových lekcí. Na školu poprvé přijel rodilý mluvčí a žáky od 5. ročníku vyučoval v konverzaci v cizím jazyce. Připomněli jsme si významná výročí ve školním rozhlase – výroční sv. Ludmily, sv. Václava, ale i výročí 90. let od zahájení výstavby naší krásné školy. V roce 2022 budeme slavit 90 let otevření naší budovy a tomu také budou směřovány mnohé akce. Doba není jednoduchá, opatření nám mnohdy svazují ruce. Chápu některé rodiče, že se jim něco nelíbí, ale jsme státní škola a musíme dodržovat předpisy. Chci věřit, jak často píšu, že vše povede jen k lepšímu a budeme moci opatření rušit. Už to, že můžeme uspořádat některé akce, je světlo na konci tunelu. Orientační testování žáků, které se uskutečnilo v celé republice na začátku září, u nás proběhlo dobře. Žádný žák nebyl covid pozitivní. Sleduji novinky v této oblasti a snažím se vždy, abyste měli informace co nejdříve. Plán práce školy musel být přizpůsoben těmto okolnostem, akcí bude méně, ale budou! Pakliže se něco změní, uvolní, budeme určitě vše konkretizovat a přizpůsobovat. Chtěl bych vám všem přátelům školy poděkovat za trpělivost, pomoc a podporu v této nelehké době.

Mgr. Miloslav Sova, řš

ENVIROMENTÁLNÍ VÝCHOVA: „DO ZAHRADY PRO ZÁHADY“

V pátek 10. září 2021 jsme jeli do Lednice na Mendelovu zahradnickou fakultu. Tato fakulta má jedenáct tematických zahrad. Rozdělili jsme se do pěti skupinek a v těchto skupinách jsme plnili úkoly z pracovního listu, který nám vytvořily lektorky. Jako první úkol bylo dát si jméno a logo. Potom v kuchyňské zahradě si každá skupina namíchala svůj letní osvěžující drink, který jsme pojmenovali a ke konci ochutnali a ohodnotili. Na Mendelově fakultě jsme si také mohli prohlédnout diplomové práce studentů. Jeden z dalších úkolů byla ochutnávka naslepo, kde jsme měli uhodnout, o jaké ovoce nebo zeleninu se jedná. V zahradě stínů a polostínu byl také úkol, který spočíval v tom, že v černých sáčcích byly plodiny, které jsme měli poznat po hmatu a čichu. V další zahradě barev jsme měli najít květiny podle spektra barev v pracovním listu. Jedna z posledních úloh bylo najít skrytý hmyzí hotel v barevné zahradě a napsat, z čeho se vyrábí a kdo v něm žije. Nakonec jsme si zkontrolovali pracovní listy a ochutnali naše letní drinky. Čtyři hodiny utekly jako voda a my jsme pospíchali na autobus a jeli zpátky domů. Akce se nám moc líbila, vyšlo i počasí, a tak jsme rádi, že paní učitelka vybrala naši třídu a my mohli jet na tuto akci.

Napsaly Barbora Kadlecová,
Eva Garšicová a Adéla Hanzlíková

 **KRABICE
OD BOT**

V letošním roce se Základní škola T. G. Masaryka Moravský Žižkov zapojí do vánočního charitativního projektu pořádaného Diakonií s názvem Krabice od bot. Naše škola bude nejen jedním ze sběrných míst vašich vánočních dáreků, jejichž příjemcem bude mimo jiné Biliculum, z.ú. Mikulov - denní stacionář pro tělesně a mentálně postižené děti a dospělé, ale jednotlivé třídy se aktivně zapojí také do přípravy dárku. Bližší informace o této akci naleznete <https://www.krabiceodbot.cz/o-projektu/>

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

KOSMETIKA

Nada Čechová

nada.cechova@gmail.com
736 242 638

NABÍZENÉ SLUŽBY:

- sestavení komplexního plánu péče o pleť
- kosmetické ošetření obličeje, krku a dekoltu
- čištění pleti ultrazvukem
- kosmetické masáže
- trvalá a barvení řas a obočí
- depilace obličeje
- prodej kosmetických přípravků

Otevírací doba:
PODLE POTŘEB KLIENTŮ

Břeclavská 255
MORAVSKÝ ŽIŽKOV

IČO: 75 44 02 02

Milí příznivci folklóru! Dětský folklorní soubor Žižkovjánek hledá nové členy.

Jestli rád tancuješ, zpíváš a chceš trávit čas s partou bezva dětí, přijď se za námi podívat.

Zkoušky probíhají každou středu v Kulturním domě v Moravském Žižkově.

Malé děti 16,30 - 17,30 Velké děti 17,30 - 19,00
Budeme se moc těšit!

V případě dotazů pište na zizkovjaneek@seznam.cz nebo volejte na telefonní číslo:

Ivančic 605 470 390 nebo Kvitová 728 867 303
Kroj bude dětem zapůjčen.

Fotogalerie

Návštěva přátel ze Žaškova

Albánie 2021

Dětský den

Základní škola T. G. Masaryka

Mateřská škola Sluníčko

Memoriál Františka Harašty